

at gjøre med, er tiltalende, og det bliver han, naar han faar Landsthingets Attest for, at han er et brugbart Memme, altsaa i det foreliggende Tilfælde en brugbar Lov. Derfor opfordrer jeg varmt det høie Thing til grundig at overveie det foreliggende Lovforslag, og jeg skal for mit Bedkommende erklære mig villig til at fremme Arbeidet saa hurtigt som muligt.

Souquidres: Naaget jeg ikke kan anbringe noget Nyt i Diskussionen, har jeg dog anset det for min Pligt, efter min Stilling i Hæren, at fremsætte et Par Bemærkninger til Lovforslaget. Jeg er ganske enig med den høitærede Minister om det Unskelige i, at vi snart faae en ny Straffelov for Forsvarsvæsenet, og jeg er ogsaa enig i, at der ikke bør være nogen Forbindelse mellem Revisionen af Forsvarslovene og Straffeloven, idet jeg gaar ud fra det Saab, at der ikke vil finde nogen stor Forandring Sted i den nuværende Organisation af Værnene, saa at denne skulde blive løsere, end den er nu. Hvis den skulde blive meget løsere end nu — jeg sigter derved til Forholdet mellem Befalingsmand og Menige —, saa vilde Forsvarsvæsenet lide meget betydeligt. Jeg gaar altsaa ud fra den Forudsætning, at en Forandring i den Retning ikke vil ske, og derfor anser jeg det ogsaa for uundværdigt at afvente Revisionen af Hærloven og Flaadeloven, forinden man begynder paa en Revision af Straffeloven. Desværre er jeg ikke ganske i Overensstemmelse med den høitærede Forsvarsminister i Henseende til nogle enkelte Punkter af Lovforslaget, og dette gjælder navnlig Straffene. Jeg har den Overbevisning, at det vil være meget betænkeligt at give Slip paa en hurtigt virkende og følelig Straf, og naar jeg siger følelig Straf, mener jeg derved en for Begrebet pinlig Straf, altsaa ikke blot en ubehagelig Straf. Jeg er ganske enig i, at Pryglestraffen ikke mere bør eksistere i Hæren, og jeg er ogsaa ganske enig i, at Krumslutning bør bortfalde. Krumslutning er i sit Væsen en modbydelig Straf og tillige en Straf, der virker saa meget forskjelligt efter den menneskelige Organisation. Nogle ere smidige og kunne ligge krum, saa længe det skal være; for Andre derimod vil allerede efter et Par Timers Forløb Straffen være en Marter. — Jeg vil her blot indbyde som en Parentes, at jeg indskrænker mig foreløbig til at tale om Forholdene i Hæren. — Men naar jeg nu søger efter en hurtigt virkende Straf, ser jeg ikke Andet, end at det maa blive den Straf, der tidligere er vedtaget her, nemlig staaende Arrest. Jeg tvivler meget om, at man kan undvære den, og jeg tror, at det bør tages under nøie Overveielse, om man kan undvære den. Denne Straf har den Fordel at være kortvarig. Man slipper derved for en hel Del Arrestdage, og det er navnlig de Straffe, der gaa ud paa Bagtarrest, som fluge megen Tid. Naar jeg sammenligner Tids-

varigheden af staaende Arrest med Tidsvarigheden af ensom Arrest og mørk Arrest, saa er der vel ikke nogen særdeles stor Binding ved den førstnævnte Straf, men den har de Fortrin fremfor de andre, at den er pinlig, medens de andre kun ere ubehagelige. Hvad der ansøres mod denne Straf, er for det Første Hensynet til Bedkommendes Helbred, men det tror jeg ikke har Noget at sige. Der er en Erklæring fra Sundhedskollegiet, som gaar ud paa, at Straffen under visse Omstændigheder kan være skadelig for Sundheden; men Erklæringen er dog fremsat med betydelige Indskrænkninger, og jeg antager, at Kollegiet vilde udtale sig paa samme Maade, dersom det blev adspurgt om Virkningerne af Vand- og Brødstraffen. Der er en anden Grund, hvorfor man forkaster den omtalte Straf, idet man finder den nedværdigende. Deri kan jeg dog ikke være enig, og det forekommer mig, at, naar man kan anvende Bøiestrafen og Bindestraffen, som begge ere meget mere nærgaaende for Mennesket end den staaende Arrest, saa maa man ogsaa kunne gaa ind paa denne. Jeg vil forøvrigt anføre med Hensyn til denne Straf, at man kunde udstrække dens Betydning, naar man forandrede de Skalaer, der tidligere have været vedtagne ved Udmaalningen af den, saaledes, at man betragtede den som en mere intensiv Straf, idet man f. Ex. i Stedet for som tidligere at sætte tre Timers staaende Arrest lig med 1 Dags Bagtarrest, kunde sætte dem lig med 2 Dages Bagtarrest. — Naar der er nævnt Østertjeneste, er jeg ganske enig med den høitærede Minister i, at Østertjenesten ikke skal betragtes som Straf. Det vilde være urigtigt mod de Andre, som ved Lodtrækning blive tvungne til at blive til Tjeneste, at betragte den som Straf, men med Hensyn til den Tid til Uddannelse, som derved skulde vindes, tror jeg ikke, at den har meget at betyde; jeg tror, det faktisk mere vil virke affrækkende, men jeg tillægger dette i Virkeligheden ikke saa stor Betydning, fordi letfindige Folk tænke ikke saa meget paa den Dag i Morgen som paa den Dag i Dag. Naar man ansøger mod staaende Arrest, at den ikke bruges andre Steder, har det ikke for mig stor Bægt, thi Mandsløbet ligger de fleste Steder længere Tid til Tjeneste, og under saadanne Forhold kan man undvære den Straf; men her under den korte Uddannelsesetid maa man søge at formindste Arrestdage saa meget som muligt. Idet jeg altsaa udtaler det som min Tro, at man vanskelig kan undvære denne Straf, maa jeg bede det høie Thing nøie at tage under Overveielse, om man kan opgive den — ja, den er jo ikke i Brug, men den har været foreslået og vedtaget tidligere af Landsthinget. Der er et andet Straffemiddel, som er taget ud af Lovforslaget, nemlig Nedsættelsen i de Meniges anden Klasse. Denne Straf blev, da Sagen sidst var til Forhandling